

Perspectives Influencing the Sufficiency Economy Philosophy of Government Officials in Khon Kaen Province

Suttiruk Tapol¹ Phra Jattaphon Inthapanyo¹ Phra Aeknarin Kemakamo¹ Phrakrupiyasumaytapron¹
 and Phramaha Kitti Kittimatee^{1*}

¹ Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: mahakitti2017@gmail.com

ABSTRACT

This research article aims to study (1) the level of perceptions among civil servants, (2) the level of living according to the philosophy of sufficiency economy among civil servants, and (3) suggestions regarding perceptions that affect the philosophy of sufficiency economy among civil servants in the Khon Kaen Provincial Administrative Organization. This study is quantitative research with a purposive sample consisting of senior executives and civil servants from the Khon Kaen Provincial Administrative Organization, totaling 182 people. The research instrument used was a questionnaire, and the data were analyzed using frequency distribution, mean, percentage, and standard deviation. The research findings revealed that: 1) the overall level of perceptions among civil servants in the Khon Kaen Provincial Administrative Organization was high, with a mean of 4.40; 2) the level of living according to the philosophy of sufficiency economy among civil servants was also high, with a mean of 3.74; 3) the suggestions for implementing the philosophy of sufficiency economy in the Khon Kaen Provincial Administrative Organization indicated the use of principles of knowledge and ethics within their units, emphasizing the importance of rational management, frugality, resilience, and adherence to ethical principles for the common good, all at a high level.

Keywords: Outlook, Sufficiency Economy Philosophy, Government Officer

ทรศนะที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น

สุทธิรักษ์ ตาพล¹ พระเจตพล อินทปญโญ¹ พระเอกนรินทร์ เขมกาโม¹ พระครูปิยสุเมธารักษ์¹
และ พระมหากิตติ กิตติเมธี^{1*}

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: mahakitti2017@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับทรศนะของข้าราชการ (2) ระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการ และ (3) ข้อเสนอแนะในทรศนะที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้บริหารระดับสูง และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น รวมทั้งสิ้นจำนวน 182 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทรศนะของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 2) ระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการ ภาพรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 3) ข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า ใช้หลักการด้านความรู้และคุณธรรมในหน่วยงานของตน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบริหารจัดการอย่างมีเหตุผล ประหยัดการมีภูมิคุ้มกัน และการยึดมั่นในหลักคุณธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทรศนะ, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, ข้าราชการ

© 2025 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัส ให้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยตลอดมายนานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ และภายหลังเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจก็ได้ทรงเน้นให้เป็นแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลาง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัว ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอก และภายในทั้งนี้จะต้องอาศัย ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึก ในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริตและให้ความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ อย่างชาญฉลาด และสามารถอยู่ได้ แม้ในสภาพที่มีการแข่งขัน และการไหลบ่าของโลกาภิวัตน์ นำสู่ความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ของชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2567)

ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ได้ัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วงและสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย พร้อมทั้งมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์

อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2565) การดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการดำเนินชีวิตแบบปกติธรรมดา โดยข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเริ่มต้นสร้างความพอเพียงให้เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลก่อน ทั้งการสร้างความรู้ ความสามารถ การพัฒนาสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น การใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตตามกำลังความสามารถของตัวเอง ต้องคิดใช้เหตุผล มีความพยายามมากขึ้นขยันมากขึ้น ต้องใช้สติปัญญาสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต โดยตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานการทำความดี ต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามัคคี ความรู้คิดพิจารณาให้ถี่ อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ยึดหลักคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความถูกต้อง ความดีงามเพราะความถูกต้องและความดีงามจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางสังคมและความสุขในจิตใจ ในการทำงานและปฏิบัติหน้าที่จะต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตน (นราทิพย์ ผินประดับ และกมลลาศ ภูวนาธิพงศ์, 2563)

ทั้งนี้การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในองค์กรจะส่งผลให้บุคลากรในองค์กรเกิดความรู้ในวิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความรู้คิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงจะเป็นแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติราชการในหน้าที่เป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับพรรคชนและการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และข้อเสนอแนะในพรรคชนที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น การศึกษาดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคนและการบริหารองค์การจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจึงเป็นเรื่องสำคัญน่าสนใจซึ่งการที่ราชการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจะส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพรรคชนของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในพรรคชนที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามความสำคัญของประเด็นที่ศึกษา คือ ผู้บริหารระดับสูง และ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ปลัด รองปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 4 คน หัวหน้าสำนักปลัด ผู้อำนวยการกอง จำนวน 8 คน ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจำนวน 170 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 182 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สอบถามความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklists) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักการและวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจเช็ครายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ตำแหน่งงานปัจจุบัน รายได้ ประสบการณ์การทำงานในองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklists)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น คือ ทัศนคติของข้าราชการ ด้านการบริหารงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการปฏิบัติงานและการให้บริการ และด้านการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านความสมดุล ด้านพอประมาณ ด้านมีเหตุผล ด้านมีภูมิคุ้มกัน เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

2.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.2.1 การสร้างเครื่องมือวิจัย

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และจัดสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยสร้างแบบสอบถาม และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแล้วนำแบบสอบถามไป

3) ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ (Specialist) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการแนะนำ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง

2.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบในด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity) รูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ความเหมาะสมด้านภาษา (Wording) ความสมบูรณ์ของคำชี้แจง และความเหมาะสมของการใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม เมื่อรับเครื่องมือกลับคืนจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำข้อแก้ไขทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

2) การหาความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับข้าราชการเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยวิธี Alpha Coefficient ของ Cronbach ซึ่งต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจึงจะยอมรับว่ามีความเที่ยงโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3) การหาคุณภาพของเครื่องมือครั้งนี้ สามารถหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.90 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อถือได้

4) นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วนำผลการทดสอบแบบสอบถามปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ก่อนนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล

5) จัดพิมพ์เครื่องมือเป็นฉบับจริงและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น แล้วผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลแล้วด้วยตนเอง ดังนี้

1) ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

2) แจกแบบสอบถามข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 182 คน และใช้เวลาผู้ตอบแบบสอบถามประมาณหนึ่งสัปดาห์ แล้วจึงเก็บรวบรวมข้อมูลคืนจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

3) ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 182 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

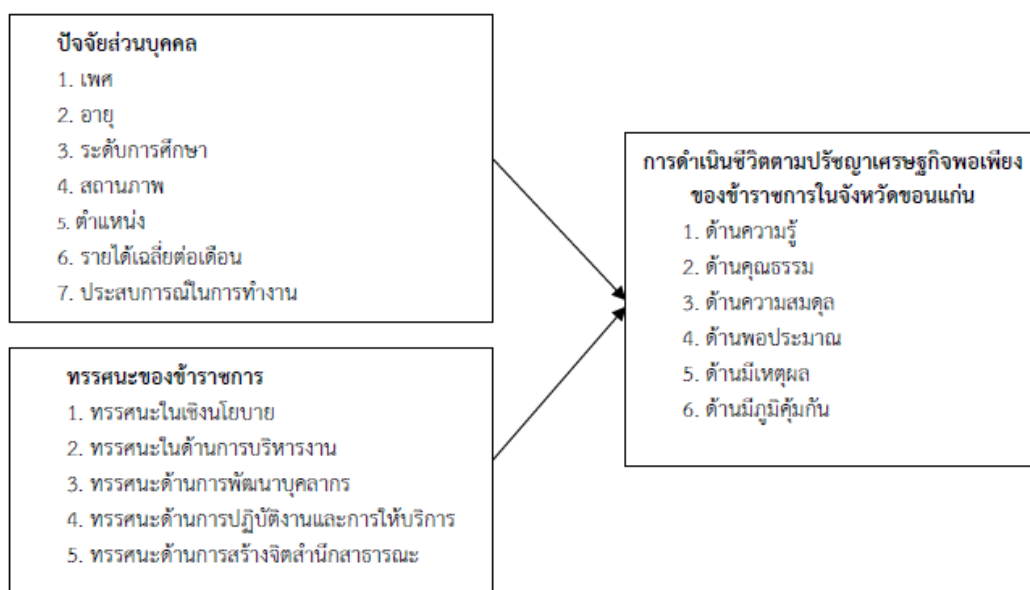
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทัศนคติของข้าราชการ และระดับการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) ข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) รวบรวมข้อมูลแล้วสรุปผลเรียงตามลำดับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 182 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรส ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเป็นเจ้าหน้าที่สายปฏิบัติ รายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี

1. ระดับทัศนคติของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ระดับทัศนคติของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D.=0.53) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทัศนคติของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในเชิงนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D.=0.55) ด้านการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D.=0.53) ด้านการพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D.=0.63) ด้านการปฏิบัติงานและการให้บริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, S.D.=0.50) ทัศนคติด้านการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.45) ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวม

(n = 182)

ประเด็น	ระดับทัศนคติของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. ทัศนคติในเชิงนโยบาย	4.52	0.55	มากที่สุด
2. ทัศนคติในด้านการบริหารงาน	4.38	0.53	มาก
3. ทัศนคติด้านการพัฒนาบุคลากร	4.40	0.63	มาก
4. ทัศนคติด้านการปฏิบัติงานและการให้บริการ	4.42	0.50	มาก
5. ทัศนคติด้านการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	4.29	0.45	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40	0.53	มาก

2. การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

(n = 182)

การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม	ระดับการรับรู้/การมีความเข้าใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
1. ด้านความพอประมาณ	3.59	0.89	มาก
2. ด้านความมีเหตุผล	3.86	0.86	มาก
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.76	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.74	0.88	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.74, S.D.=0.88) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ด้านความพอประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.59, S.D.=0.89) ด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.86, S.D.= 0.86) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.76, S.D.= 0.87)

3. ข้อเสนอแนะในทัศนคติที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในทัศนคติที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.44, S.D.=0.54) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า หน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและไม่ฟุ่มเฟือย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D.=0.54) หน่วยงานมีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D.= 0.64) หน่วยงานดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับศักยภาพและงบประมาณที่มี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D.= 0.49) หน่วยงานมีการวางแผนและตัดสินใจโดยอิงหลักข้อมูลและเหตุผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43, S.D.= 0.55) การดำเนินงานของหน่วยงานมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45, S.D.= 0.54) หน่วยงานมีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.46, S.D.= 0.62) หน่วยงานมีมาตรการรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.66, S.D.= 0.48) หน่วยงานมีการส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D.= 0.49) หน่วยงานสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์วิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.56, S.D.= 0.55) หน่วยงานส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.= 0.62) บุคลากรในหน่วยงานยึดมั่น

ในคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.49) ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานทำงานโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.46) ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อเสนอแนะในทรรชนะด้านความรู้และคุณธรรมที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(n = 182)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. หน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและไม่ฟุ่มเฟือย	4.28	0.54	มาก
2. หน่วยงานมีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า	4.52	0.64	มากที่สุด
3. หน่วยงานดำเนินโครงการที่เหมาะสมกับศักยภาพและงบประมาณที่มี	4.28	0.49	มาก
4. หน่วยงานมีการวางแผนและตัดสินใจโดยอิงหลักข้อมูลและเหตุผล	4.43	0.55	มาก
5. การดำเนินงานของหน่วยงานมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้	4.45	0.54	มาก
6. หน่วยงานมีการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.46	0.62	มาก
7. หน่วยงานมีมาตรการรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน	4.66	0.48	มากที่สุด
8. หน่วยงานมีการส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง	4.59	0.49	มากที่สุด
9. หน่วยงานสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์วิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.56	0.55	มากที่สุด
10. หน่วยงานส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	4.55	0.62	มาก
11. บุคลากรในหน่วยงานยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต	4.24	0.49	มาก
12. ผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงานทำงานโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ	4.22	0.46	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.54	มาก

อภิปรายผล

ระดับทรรชนะของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.53) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทรรชนะของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในเชิงนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.55) ด้านการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.53) ด้านการพัฒนาบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.63) ด้านการปฏิบัติงานและการให้บริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.50) ทรรชนะด้านการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.45) แสดงให้เห็นว่าข้าราชการในจังหวัดขอนแก่นมีทรรชนะที่มีความเข้าใจและนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานของตนรวมถึงการยึดมั่นในคุณธรรมและความโปร่งใส ซึ่งเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการดำเนินงานที่ยั่งยืนในหน่วยงานราชการ ซึ่งสอดคล้องกับ นราธิพย์ ผินประดับ และกมลาศ ภูวนาธิพงศ์ (2563) พบว่า การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของข้าราชการกรุงเทพมหานคร จะต้องรู้จักการดำเนินชีวิตที่ต้องมองดูสำรวจตัวเองในมิติต่าง ๆ เช่น สิ่งแวดล้อม รายได้ ความก้าวหน้า ในหน้าที่ ความพึงพอใจในสถานะความเป็นอยู่ สัมพันธภาพในงาน ระบบงานภายใน และสภาพที่ต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วยพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความรู้ คู่คุณธรรม ไปขยายความและประยุกต์เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากการวิเคราะห์ระดับการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า ในภาพรวมมีระดับการรับรู้การมีความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน เท่ากับ 0.88 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการส่วนใหญ่รับรู้สภาพปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ด้วยวิธีการแก้ไขปัญหาคือการน้อมนำเอา แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ แซ่หลี่ (2562) พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของบุคลากรศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสและรายได้ต่อเนื่อง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณธรรม ด้านความพอประมาณ ด้านความรู้ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับมากผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของบุคลากรศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสถานภาพสมรส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพศ ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และรายได้ต่อเนื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะข้อเสนอแนะในทรรศนะที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.54 แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีความคิดเห็นในเชิงบวกอย่างมากต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความรู้และคุณธรรมมาใช้ในหน่วยงานของตน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบริหารจัดการอย่างมีเหตุผล ประหยัด การมีภูมิคุ้มกัน และการยึดมั่นในหลักคุณธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีความคิดเห็นในเชิงบวกอย่างมากต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความรู้และคุณธรรมมาใช้ในหน่วยงานของตน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบริหารจัดการอย่างมีเหตุผล ประหยัด การมีภูมิคุ้มกัน และการยึดมั่นในหลักคุณธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับ กรรณิการ์ พันผูกและ สุกิจ ชัยมุสิก (2562) พบว่า แนวทางการปฏิบัติงานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เห็นว่า การปฏิบัติงานของพนักงานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถยึดถือปฏิบัติ โดยตั้งมั่นอยู่บนความพอประมาณในการใช้จ่ายอย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย รอบคอบ ใช้เหตุผล ประกอบการตัดสินใจ มีการวางแผนงานและนำความรู้ที่มีมาปรับใช้ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเอง ทั้งนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับความเสี่ยงและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ความรู้ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น พนักงานควรหมั่นศึกษาหาความรู้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส น้อมนำหลักธรรมมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และนำคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

องค์ความรู้ใหม่

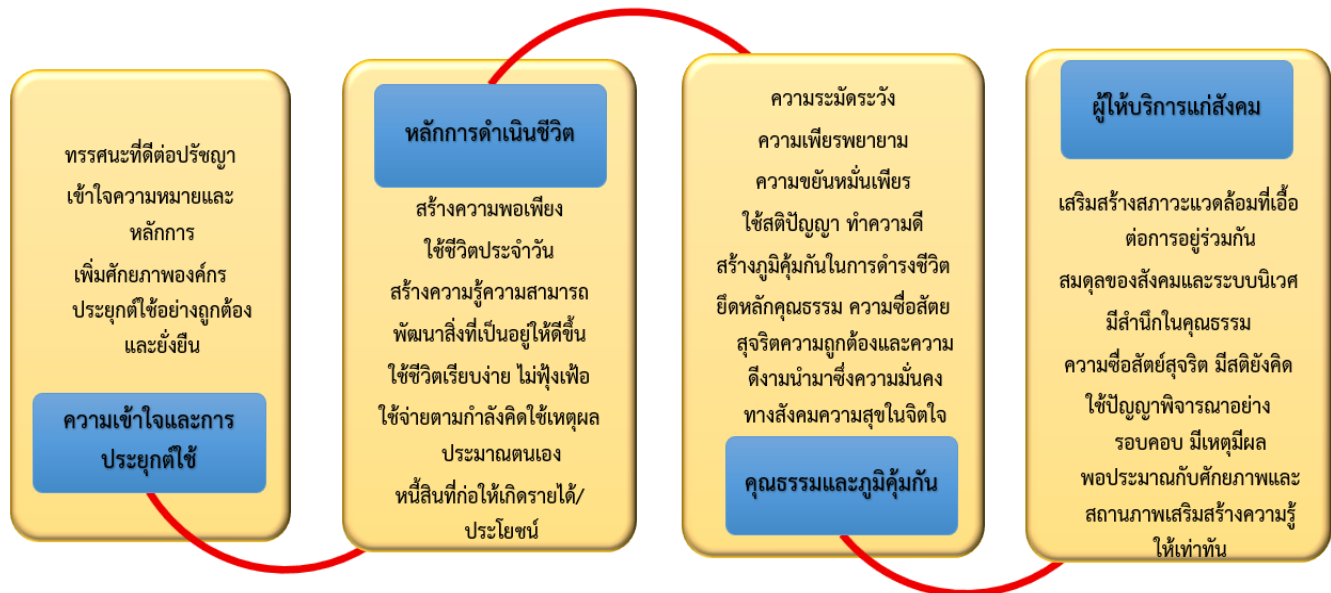
จากผลการศึกษา สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

1. ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้ ข้าราชการในจังหวัดขอนแก่นมีทรรศนะที่ดีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและหลักการของปรัชญา โดยเชื่อว่าการส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้าใจจะช่วยเพิ่มศักยภาพขององค์กรและช่วยให้บุคลากรนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องและยั่งยืน

2. หลักการดำเนินชีวิต ข้าราชการควรเริ่มต้นสร้างความพอเพียงในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลก่อน ทั้งการสร้างความรู้ ความสามารถ การพัฒนาสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้น การใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ การใช้จ่ายตามกำลังความสามารถ การคิดใช้เหตุผล ประมาทตนเอง และหากมีหนี้สิน ควรเป็นหนี้ที่ก่อให้เกิดรายได้หรือเป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว

3. คุณธรรมและภูมิคุ้มกัน ต้องใช้ความระมัดระวัง ความเพียรพยายาม ความขยันหมั่นเพียร ใช้สติปัญญา และสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต โดยตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานการทำความดี ยึดหลักคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความถูกต้อง และความดีงาม ซึ่งจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางสังคมและความสุขในจิตใจ

4. บทบาทในสังคม ในการทำงานและปฏิบัติหน้าที่ ข้าราชการต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้ให้บริการแก่สังคม และร่วมเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมและระบบนิเวศอย่างสมดุล มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีสติยั้งคิด ใช้ปัญญาพิจารณาอย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของความมีเหตุมีผล พอประมาณกับศักยภาพและสถานภาพของแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ และหมั่นเสริมสร้างความรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อจะได้มีภูมิคุ้มกันในตัวเอง ดังแผนภาพที่ 2 องค์ความรู้ทรงตะนะที่ส่งผลต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการในจังหวัดขอนแก่น

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก และได้้นำแนวคิดดังกล่าวไปปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยในชีวิตประจำวัน ในระดับองค์กรมีการนำหลักปรัชญาฯ มาใช้โดยเน้นการบริหารจัดการอย่างมีเหตุผล ประหยัด และมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งการยึดมั่นในหลักคุณธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมนี้อถือเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในหน่วยงานนอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานราชการด้านส่งเสริมการออมเงิน ด้านส่งเสริมการสร้างรายได้เสริม และ ด้านส่งเสริมสุขภาพเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่จะส่งผลให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นควรพัฒนากลไก และ รูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นการสร้างแนวปฏิบัติที่ชัดเจน วัดผลได้ และสามารถนำไปขยายผลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

1.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นควรบูรณาการหลักเศรษฐกิจพอเพียงเข้ากับแผนบริหารความต่อเนื่องขององค์กร (Business Continuity Plan - BCP) โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การลดการพึ่งพิงปัจจัยภายนอก และการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อความยั่งยืน เช่น โครงการลดการใช้กระดาษ หรือการจัดซื้อจัดจ้างที่สนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมาจากชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการวิจัยระยะยาว เพื่อติดตามกลุ่มตัวอย่างเดิมหรือกลุ่มใหม่เป็นระยะเวลา 1-2 ปี เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลังจากที่องค์กรได้ดำเนินนโยบายส่งเสริมอย่างเข้มข้น

2.2 ควรออกแบบและดำเนินโครงการนาร่อง เช่น โครงการส่งเสริมอาชีพเสริมสำหรับข้าราชการ อบจ. ขอนแก่น โดยนักวิจัยทำงานร่วมกับบุคลากรเพื่อพัฒนากิจกรรม ติดตามผล ประเมินปัญหาอุปสรรค และปรับปรุงรูปแบบเพื่อส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพและเวลาของข้าราชการ และสามารถสร้างภูมิคุ้มกันด้านรายได้ให้แก่ครอบครัวได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พันผูก และ สุกิจ ชัยมุสิก. (2562). การปฏิบัติงานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง. *บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์*, 7(2), 301-312.
- นราทิพย์ ผินประดับ และ กมลาศ ภูวนาธิพงศ์. (2563). แนวคิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรุงเทพมหานครตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารจิตวิทยาพุทธศาสตร์ประยุกต์เพื่อสังคม*, 6(1), 281-293.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์.
- เพ็ญจันทร์ แซ่หลี่ และ พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ). (2562). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของบุคลากรศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 4(1), 54-72.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2567). *แผนพัฒนาส่งเสริมคุณธรรม – จริยธรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- _____. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. สืบค้นจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/258/T_0001.PDF.